

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 961/2024
11.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Славке Бабић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сенти К 453/20 од 29.09.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 40/24 од 09.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 11.09.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Славке Бабић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сенти К 453/20 од 29.09.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 40/24 од 09.05.2024. године у односу на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се у осталом делу исти захтев одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти К 453/20 од 29.09.2023. године, под тачком 1. изреке, окривљени ББ ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело превара у саизвршилаштву из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, а под тачком 2. изреке, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године, коју ће издржавати у просторијама у којима станује у ..., улица ... број .., Општина ..., без електронског надзора и одређено да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а да уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора и осуђен је на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је обавезан да плати суду у корист буџетских средстава РС у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, а у случају да не исплати ову казну у наведеном року, одређено је да ће се иста заменити казном

затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне рачунати један дана затвора.

Истом пресудом на основу члана 261. и 264. став 1. ЗКП, окривљени АА је обавезан да на име паушала плати 5.000,00 динара у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Наведеном пресудом оштећени „Керамика Кањижа“ д.о.о. из Кањиже и ВВ су са својим имовинскоправним захтевима упућени на парнични поступак, ради остварења истих.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 40/24 од 09.05.2024. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, преиначена је пресуда Основног суда у Сенти К 453/20 од 29.09.2023. године, само у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног АА за кривично дело превара у саизвршилаштву из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које је том пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 8 месеци, коју ће издржавати у просторијама у којима станује у ..., улица ... број .., Општина ..., без електронског надзора и одређено је да уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, а осуђен је и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 90 дана од правноснажности пресуде, а уколико окривљени новчану казну не исплати у наведеном року, одређено је да ће је суд заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дана затвора, док су у преосталом делу жалба браниоца окривљеног АА и Основног јавног тужиоца у Сенти одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Славка Бабић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање или да побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи или блаже казни.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у коме се односи на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да чињенични опис првостепене пресуде садржи елементе бића кривичног дела у којима се не наводи само окривљени АА, већ се помиње и окривљени ГГ у односу на кога је кривични поступак раздвојен и окончан споразумом о признању кривичног дела са ОЈТ-ом у Сенти. Из наведеног разлога, суд је прекорачио оптужни акт, оглашавајући и ГГ кривим, у односу на кога је поступак раздвојен и правноснажно окончан, а исту повреду је учинио и другостепени суд не отклањајући наведену битну повреду одредаба кривичног поступка.

Из списка предмета произилази да је оптужницом Основног јавног тужиоца у Сенти КТО 333/19 од 24.01.2020. године, окривљенима АА, ББ и ВВ стављено на терет извршење кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, а да је чињенични опис кривичног дела у тој оптужници идентичан са чињеничним описом кривичног дела у првостепеној пресуди којом је окривљени АА оглашен кривим, а окривљени ББ ослобођен од оптужбе.

Из списка предмета произилази да је решењем Основног суда у Сенти Кв 1082/22 од 14.11.2022. године, усвојен предлог за раздвајање кривичног поступка који се води пред Основним судом у Сенти у предмету К 453/20 у односу на окривљеног ГГ по оптужници Основног јавног тужиоца у Сенти КТО 333/19 од 24.01.2020. године због кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, као и да су списи предмета достављени кривичној писарници ради формирања списка и доделе новог пословног броја под којим ће се кривични поступак довршити. Пресудом Основног суда у Сенти СПК 3/22 од 30.06.2023. године, на основу члана 317. став 1. ЗКП прихваћен је споразум о признању кривичног дела под бројем СК 3/22 од 10.11.2022. године закључен између Основног јавног тужиоца у Сенти Катарине Сегедински и окривљеног ГГ и његовог адвоката Срђана Жугића поводом оптужнице Основног јавног тужилаштва у Сенти СК 3/22 (КТО 333/19) од 10.11.2022. године, па је окривљени ГГ оглашен кривим због извршења кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године, коју ће издржавати у просторијама у којима станује у ..., улица ... број .., Општина ..., без електронског надзора, а које просторије окривљени не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а да уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора и осуђен је на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је обавезан да плати суду у корист буџетских средстава РС у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, а у случају да окривљени не плати новчану казну у наведеном року, одређено је да ће се иста заменти казном затвора, тако што ће се за сваких 1.000,00 динара рачунати један дан затвора.

Имајући у виду да је чињенични опис кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим у овом кривичном поступку, идентичан чињеничном опису кривичног дела које му је стављено на терет оптужницом Основног јавног тужиоца у Сенти КТО 333/19 од 24.01.2020. године, по налажењу Врховног суда оптужба није прекорачена, нити је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из

члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП. Чињеница да првостепена пресуда у чињеничном опису радње извршења кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим обухвата и ГГ који је у оптужном акту био означен као саизвршилац, а у односу кога је касније кривични поступак раздвојен и окончан споразумом о признању кривичног дела (ГГ је оглашен кривим због извршења кривичног дела са истим чињеничним описом у односу на оптужни акт Основног јавног тужиоца у Сенти КТО 333/19 од 24.01.2020. године), не представља прекорачење оптужбе у односу на окривљеног АА, већ само опис радњи извршења кривичног дела у саизвршилаштву који је садржан и у оптужници, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца овог окривљеног од стране Врховног суда оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да су побијане пресуде донете на основу доказа на коме се према одредбама ЗКП не може заснивати пресуда, јер је суд на главном претресу прочитао одбрану окривљеног ГГ из полиције, а да овај саокривљени никада није саслушан на главном претресу, па је његов исказ могао бити прочитан искључиво на основу члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП, јер је реч о исказу саоптуженог према коме је кривични поступак раздвојен или већ правноснажно окончан осуђујућом пресудом.

Из записника о главном претресу одржаном пред Основним судом у Сенти у предмету К 453/20 дана 27.09.2024. године произилази да је првостепени суд на основу члана 405. ЗКП донео решење да се, између осталог, прочита записник о саслушању осумњиченог ГГ у ПС Кањижа од 22.12.2018. године.

Чланом 406. став 1. тачка 5) ЗКП, прописано је да осим у случајевима посебно прописаним у овом у овом законнику, упознавање са садржином записника о исказима сведока, саоптужених или већ осуђених саучесника у кривичном делу, као и записника о налазу и мишљењу вештака, може по одлуци већа обавити сходном применом члана 405. овог законика, ако је реч о исказу саоптуженог према коме је кривични поступак раздвојен или је већ окончан правноснажном осуђујућом пресудом.

По налажењу Врховног суда, првостепени суд је правилном применом члана 406. у вези члана 405. ЗКП, прочитао исказ осумњиченог ГГ дат у ПС Кањижа дана 22.12.2018. године, јер је према овом саокривљеном поступак био раздвојен и већ правноснажно окончан из ког разлога није ни могао бити саслушан на главном претресу, па је наведени доказ изведен у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, а супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оцењени су као неосновани.

Бранилац окривљеног АА као разлог за подношење захтева за заштиту законитости наводи и повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, међутим у образложењу те повреде указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП (у пресуди првостепеног суда се нигде не наводи да је поступак у односу на ГГ правноснажно окончан осуђујућом пресудом, нити да је поступак у односу на њега раздвојен, као и да је исти имао својство саоптуженог, а да с обзиром да је саокривљени ББ првостепеном пресудом ослобођен од оптужбе потпуно је нејасно одакле произилази извршење кривичног дела превара у саизвршилаштву из

члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ у односу на окривљеног АА), а што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости, па је Врховни суд поднети захтев у наведеном делу оценио као недозвољен.

Из наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у коме је захтев одбачен као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**